

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318208198
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318208198.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobkyne: Mgr. G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/X, O., proti žalovanému: N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX/X, Z. Z., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 19. decembra 2018 č.k. 35C/56/2018-45 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok I.) **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť, aby sa dočasne zdržal konania, ktoré by obmedzovalo žalobkyňu v pokojnom a nerušenom užívaní bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 3. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, vchod X na Z. ulici v O., a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17C/18/2017. Vo zvyšnej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 333 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa svojím návrhom na vydanie neodkladného opatrenia sleduje dočasnú úpravu pomerov medzi ňou a novým vlastníkom nehnuteľností po začatí konania vo veci samej, v ktorom sa domáha určenia neplatnosti opakovanej dražby. Po oboznámení sa s obsahom listinných dôkazov predložených žalobcom súd dospel k záveru, že návrhu žalobkyne možno vyhovieť len v časti. Žalobkyňa preukázala existenciu právnych vzťahov medzi stranami sporu, keď z listinných dôkazov (predovšetkým z LV č. XXXX a pripojeného spisu 17C/18/2017) je nesporné, že žalobkyňa, ktorá sa ako pôvodná vlastníčka nehnuteľností domáha vyhlásenia neplatnosti opakovanej dražby, doposiaľ užíva a obýva nehnuteľnosti spolu so svojimi dcérami. Uvedené nehnuteľnosti sú však v súčasnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktorých ich nadobudol na základe kúpnej zmluvy od pôvodného vlastníka spol. V-REAL SK s.r.o.. V prípade úspechu žalobkyne v konaní vo veci samej by došlo k navráteniu vlastníckych vzťahov v prospech žalobkyne. Zároveň na základe predloženej fotodokumentácie mal súd za preukázané, že žalobkyňa má dôvodné obavy, že žalovaný vyvesením upozornení robí kroky smerujúce k tomu, aby ju vylúčil, resp. obmedzil v užívaní nehnuteľnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže žalobkyňa nehnuteľnosti užíva na riešenie bytovej otázky pre seba a svoju rodinu mal súd za to, že neodkladné opatrenie v rozsahu, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť, aby sa dočasne zdržal konania, ktoré by obmedzovalo žalobkyňu v pokojnom a nerušenom užívaní bytu má zabrániť najmä tomu, aby nebolo zasiahnuté právo žalobkyne na nedotknuteľnosť jej obydľia a aby ona spolu so svojou rodinou neprišli o miesto ich trvalého pobytu a nemali tak kde bývať a to až do času, kým súd nerozhodne vo veci samej. Z týchto dôvodov súd návrhu v tejto časti vyhovel. Sú

návrhu nevyhoveli v časti, v ktorej žalobkyňa žiadala, aby súd uložil povinnosť žalovanému zabezpečiť všetky dodávky služieb spojených s užívaním bytu. V tejto časti návrh podľa názoru súdu neprimeraný, pretože by takto formulovaný výrok žalovanému ukladal vstúpiť do zmluvných vzťahov s tretími osobami (dodávateľmi služieb) za účelom zabezpečenia služieb spojených s užívaním bytu. Zároveň jednotlivé služby, ktorých dodávka má byť zabezpečená, nie sú vo výroku špecifikované, v dôsledku čoho je výrok v tejto časti neurčitý a nevykonateľný. Ako nedôvodný a neprimeraný zásah do ústavou chráneného vlastníckeho práva súd vyhodnotil aj návrh na uloženie povinnosti, aby žalovaný dočasne nevstupoval do bytu č. XX, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalovaný ako vlastník má nielen právo, ale aj povinnosť predmet svojho vlastníctva užívať, k čomu je nevyhnutný aj jeho prístup k tejto nehnuteľnosti. Uloženie zákazu vstupovať do nehnuteľnosti by ho z výkonu týchto práv a povinností úplne vylúčilo. Tvrdenia žalobkyne o tom, že dôvodom pre zákaz vstupu žalovanému do bytu je jej obava o telesnú a duševnú integritu, nebolo žiadnym spôsobom osvedčené. Žalobkyňa nepreukázala, že sa žalovaný voči nej alebo voči jej dcéram dopustil fyzického či psychického násillia, či im takýmto násillím hrozil. V návrhu neopísala ani konkrétne konanie žalovaného (s uvedením kedy, kde a za akých okolností k nemu došlo), ktoré v nej malo vzbudiť dôvodné obavy z hrozby násillia zo strany žalovaného. Vyvesenie oznamov na dverách súd za také konanie nepovažuje. Žalobkyňa síce návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti formulovala ako návrh podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p., žiadnym spôsobom však nedoložila, že by bol žalovaný vo vzťahu k niektorej z konkrétnych osôb bývajúcich v byte dôvodne podozrivý z násillia. Preto súd, vychádzajúc z obsahu návrhu, tento nevyhodnotil ako návrh podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. Súd nevyhoveli návrhu žalobkyne ani v časti, v ktorej žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa konania, ktorým by došlo k scudzeniu alebo zaťaženiu nehnuteľností vecným alebo záväzkovým právom. Žalobkyňa súdu jednak nepreukázala, že by žalovaný vykonával kroky smerujúce k vykonaniu takýchto úkonov a tým neosvedčila dôvodnosť a reálnosť hrozby. Na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. O. je uvedená poznámka o konaní o určenie neplatnosti dražby z 13.3.2017 iniciovanom žalobkyňou a výrok právoplatného rozsudku o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, je záväzným nielen pre strany sporu, ale aj pre osoby neoznačené v rozsudku, ktoré nadobudli vecné právo k tejto nehnuteľnosti od žalovaného po začatí súdneho konania, pokiaľ právna zmena bola prevedená po zápise poznámky o začatí súdneho konania v katastri nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu považuje súd nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami za nadbytočné a aj v tejto časti návrh zamietol.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d) CSP tak, že napadnutý výrok I. rozhodnutia súdu prvej inštancie zruší a to s poukazom na ustanovenie § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku keď má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú naplnené odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalovaný uviedol, že vlastnícke právo k predmetnému bytu nadobudol výlučne do svojho výlučného vlastníctva na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 02.07.2018 uzatvorenej s predchádzajúcim vlastníkom a to spoločnosťou V Real SK, s.r.o., ktorá spoločnosť pôvodne nadobudla predmetný byt do svojho vlastníctva na základe príklepu licitátora vo verejnej dražbe. Žalobkyňa porušila svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 29 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko neodovzdala predmetný byt do užívania vydražiteľovi, ktorý následne previedol vlastnícke právo k nemu na mňa ako žalovaného. Žalobkyňa i napriek viacerým výzvam odmieta opustiť predmetnú nehnuteľnosť, i keď na jej užívanie nemá žiaden právny titul, čím neoprávnené zasahuje do jeho vlastníckeho práva. Považuje nariadené neodkladné opatrenie za nedôvodné a nezákonné, nakoľko súd prvej inštancie ním v podstate poskytuje ochranu porušovania zákonných povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 29 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, poskytuje ochranu neoprávneného zasahovania do vlastníckeho práva v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 OZ, ako aj ochranu porušovania vlastníckeho práva garantovaného v článku 20 ods. 1 Ústavy SR. Žalovaný uviedol, že nie je mu zrejmé, na základe akej skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že je nutné mu uložiť povinnosť, aby sa dočasne zdržal konania, ktoré by obmedzovalo žalobkyňu v pokojnom a nerušenom užívaní predmetnej nehnuteľnosti. Skutočnosť, že žalobkyňa podala žalobu o neplatnosť dražby, nemá žiaden vplyv na povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 29 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách. Je toho názoru, že žalobkyňa užíva predmetnú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu a proti vôli oprávnenej osoby, nakoľko odmieta opustiť predmetnú nehnuteľnosť napriek skutočnosti, že nemá vlastnícke ani žiadne iné užívacie právo k nej. Odvolateľ je taktiež toho názoru, že na vydanie samotného rozhodnutia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, neboli splnené procesné podmienky v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1

písm. a) CSP a to z dôvodu, že žalobkyňou podaná žaloba o neplatnosť dražby bola na základe rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 04.10.2018 č.k. 17C/18/2017-355 zamietnutá ako nedôvodná. Konanie nebolo právoplatne skončené, nakoľko žalobkyňa podala proti predmetnému rozhodnutiu vo veci samej odvolanie. Ďalej žalovaný uviedol, že v rámci uvedeného konania už sudca na základe uznesenia Okresného súdu Galanta zo dňa 19.04.2017 č.k. 17C/18/2017-174 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým vydražiteľovi uložil povinnosť, aby nevstupoval do predmetného bytu, aby sa zdržal konania, ktoré by obmedzovalo žalobkyňu v pokojnom a nerušenom užívaní predmetného bytu a aby sa zdržal konania, ktorým by došlo k scudzeniu alebo zaťaženiu predmetného bytu vecným alebo záväzkovým právom. Uznesením zo dňa 31.01.2018 č.k. 17C/18/2017-262 Okresný súd Galanta zrušil dané neodkladné opatrenie, nakoľko dospel k záveru, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, keď toto zrušenie oprel aj o skutočnosť, že žalobkyňa v konaní postupuje a zneužíva svoje procesné práva, ktoré jej priznáva CSP, nakoľko zámerne spôsobovala prieťahy v konaní v kooperácii so svojim právnym zástupcom. Má za to, že neboli splnené podmienky na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia, nakoľko podľa jeho názoru nariadiť neodkladné opatrenie vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti bol oprávnený len sudca v rámci konania o určenie neplatnosti dražby, keďže sa týka jednej a tej istej nehnuteľnosti, čím zároveň vznáša námietku nepríslušnosti Okresného súdu Galanta, ktorý vydal napádané uznesenie nakoľko má za to, že vo veci bol vecne príslušný konať Krajský súd v Trnave ako odvolací v konaní o určenie neplatnosti dražby. Taktiež je toho názoru, že nebola splnená ani ďalšia procesná podmienka na vydanie napádaného rozhodnutia, ktorou je prekážka res iudicata.

5. K odvolaniu žalovaného zaslala písomné vyjadrenia žalobkyňa v ktorom uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava skutočností uvedených v jej návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, odvolanie žalovaného považuje za neopodstatnené, zavádzajúce a účelové. Uviedla, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vo výrokovej časti uviedol, že táto povinnosť z napadnutého neodkladného opatrenia sa ukladá až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17C/18/2017 z čoho jasne vyplýva, že súd pri rozhodovaní mal vedomosť o konaní vedenom pod sp. zn. 17C/18/2017. Taktiež poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie vo veci samej v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/18/2018 nie je v súčasnosti právoplatné a žalovaný sa dopredu snaží prejednať rozhodnutie odvolacieho súdu a to navyše bez toho, aby bol účastníkom tohto konania a mal tak možnosť oboznámiť sa s obsahom spisového materiálu. Taktiež uviedla, že v čase vydania neodkladného opatrenia zo dňa 19.12.2018 č.k. 35C/56/2018-45 neexistovalo žiadne právoplatné uznesenie súdu v predmetnej veci. Žalobkyňa taktiež uviedla, že ohľadne zrušenia uznesenia Okresného súdu Galanta zo dňa 19.04.2017 č.k. 17C/18/2017-262 jej žiadne uznesenie o zrušení tohto uznesenia nikdy nebolo doručené. Súd jej doručil iba návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, avšak nikdy nebola ani len vyzvaná alebo upovedomená o možnosti vyjadriť sa k predmetnému návrhu. Spoločnosť V Real SK, s.r.o. ihneď po zrušení vyššie uvedeného neodkladného opatrenia na základe kúpnej zmluvy previedla spornú nehnuteľnosť na žalovaného a to napriek tomu, že konanie sp. zn. 17C/18/2017 nebolo ukončené. Jej dôvodná obava, ktorá bola uplatnená aj návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, že dôjde k predaju spornej nehnuteľnosti, sa po zrušení uznesenia hneď potvrdila. Žalobkyňa uviedla, že v dôsledku konania žalovaného, ktoré uviedla v podanom návrhu, jej poštarka nevedela doručiť dôležité listové zásielky ako aj rozhodnutia týkajúce sa vdovského a sirotského dôchodku a zásielky jej boli vrátené adresátovi. Naďalej sa dôvodne obáva nielen o svoje zdravie a život, ale aj o zdravie a život jej dcér, ktoré obývajú predmetnú nehnuteľnosť, nakoľko v doterajšom postoji žalovaného nedošlo k žiadnej zmene a naďalej existuje vážny hrozba násilného vniknutia žalovaného do nehnuteľnosti, násilného vypratania nehnuteľnosti, pričom takýto priebeh udalostí by mohol vážne ohroziť život a zdravie osôb obývajúcich danú nehnuteľnosť. Na základe uvedeného má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 19.12.2018 je vecne správne a žiada odvolací súd, aby napadnuté uznesenie potvrdil.

6. K vyjadreniu žalobkyne zaslal vyjadrenie žalovaný podaním zo dňa 05.04.2019, v ktorom uviedol, že v čase prevodu vlastníckeho práva k bytu bola na príslušnom liste vlastníctva (LV č. XXXX k.ú. O.) evidovaná poznámka o prebiehajúcim súdnom konaní, ktorá skutočnosť bola aj špecifikovaná v zmluve o prevode vlastníctva bytu a o ktorej ju vopred prevádzajúci informoval. O samotnom rozhodnutí a jeho odôvodnení sa dozvedel prostredníctvom verejnosti, ktorá bola prítomná na pojednávaní pri vyhlásení rozsudku a preto nie je možné hovoriť o ovplyvňovaní súdu. Žalobkyňa nemá oficiálne evidovaný trvalý pobyt, nakoľko je podľa jemu dostupných informácií vedená ako bezdomovec na Meste O. a nemá konkrétnu adresu trvalého pobytu. Žalobkyňa zámerne nepreberá poštu, o čom sa presvedčil aj sám, keď jej zasielal písomnú výzvu na vypratanie nehnuteľnosti. Žalobkyňa užíva jeho nehnuteľnosť protiprávne, bez akéhokoľvek zmluvného vzťahu a bez toho, aby platila za užívanie nehnuteľnosti akúkoľvek odplatu

titulom nájomného, čím mu vznikla škoda. Je toho názoru, že konanie žalobkyne vykazuje znaky zneužitie práva v zmysle článku 5 CSP a preto žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže uznesenie je v napadnutom výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia a argumenty žalovaného predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce uložiť žalovanému neodkladným opatrením povinnosť, aby sa dočasne zdržal konania, ktoré by obmedzovalo žalobkyňu v pokojnom a nerušenom užívaní bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 3. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, vchod X na Z. ulici v O., a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod. sp. zn. 17C/18/2017.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (teda v zmysle § 343 a nasl. CSP zriadením záložného práva na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa...).

10. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ods. 2 písm. c) tohto ustanovenia neodkladným opatrením možno strane uložiť okrem iného najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, resp. podľa písm. d) aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

11. V zmysle § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

14. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie

(princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

15. Žalobkyňou navrhované neodkladné opatrenie sleduje dočasnú úpravu pomerov medzi stranami tak, aby žalobkyňa nebola pozbavená svojho práva na obydlie v predmetnej nehnuteľnosti a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorej predmetom je žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Pokiaľ ide o splnenie prvého zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie skutočností o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, odvolací súd má za to, že v danom prípade zatiaľ v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania by bolo predčasné tvrdiť, že predovšetkým nárok uplatňovaný žalobou vo veci samej o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, je očividne vylúčený. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, či je žaloba dôvodná, bude však nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Odvolací súd preto považoval prvú zo zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia za danú.

16. Podľa čl. 13 ods. 4 zák. č. 460/1992 Zb. Ústavy SR v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava SR“) pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

17. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

18. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

19. Podľa čl. 20 ods. 3 Ústavy SR vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

20. Podľa čl. 21 ods. 1 Ústavy SR obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

21. Podľa čl. 21 ods. 3 prvá veta Ústavy SR iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlija možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku

22. Podľa nálezu Ústavného súdu SR spisová značka I. ÚS 13/2000 zo dňa 10.07.2001 Ústavou Slovenskej republiky vytvorená ochrana práva na súkromie sa vnútorne diferencuje. Jednotlivými ustanoveniami sa zaručuje ochrana súkromia v rôznych životných situáciách. Do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlija. Zásah do obydlija znemožňujúci ho užívať je spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života jednotlivca. Podľa okolností konkrétnej veci sa ten istý zásah teda môže dotknúť tak práva na ochranu súkromia, ako aj práva na ochranu obydlija.

23. Aj podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý zaručuje právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, v spojení s čl. 1 a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky sa musia uplatniť obdobné zásady ako v prípade čl. 21 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, pretože pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie legitímneho cieľa. V prípade oboch článkov výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch.

24. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, musí byť vykladané a uplatňované v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky).

25. Podľa odôvodnenia nálezu Ústavného súdu ústava v čl. 19 ods. 2 nezaručuje ochranu súkromného a rodinného života pred akýmkoľvek zasahovaním. Zaručuje ochranu len pred takým zasahovaním, ktoré je neoprávnené. V súlade s účelom práva na súkromie môžu orgány verejnej moci, fyzické aj právnické osoby zasahovať do súkromného a rodinného života iných vtedy, ak ich zasahovanie možno hodnotiť ako oprávnené. Podmienkou ústavnosti takéhoto obmedzenia práva na súkromie je jeho určenie v súlade so všetkými normami ústavy, ktoré sú právne významné pri uplatňovaní práva na súkromie (II. ÚS 7/99). Takouto normou je aj čl. 13 ods. 4 ústavy, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

26. Článok 21 ods. 3 prvá veta ústavy dovoľuje zákonom zásahy do nedotknuteľnosti obydlia „iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“ v záujme naplnenia tých cieľov, ktoré tento odsek ďalej taxatívne vymenováva, t.j. na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Ústava vo viacerých článkoch používa termín „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ (napr. v čl. 24 ods. 4, čl. 26 ods. 4). Hoci ho používa v rôznych súvislostiach, nemožno mu pripisovať rôzny obsah. Rovnaký termín obsahuje aj dohovor (napr. v čl. 8 ods. 2, čl. 10 ods. 2), preto bolo potrebné pri jeho výklade a uplatňovaní prihliadať aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. cit. rozsudok Gillow, § 55; rozsudok Matter v. Slovenská republika z 5. júla 1999, § 66).

27. Ústavný súd v súlade s medzinárodným štandardom sa už k tomuto ústavnému termínu „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ vyjadril vo svojej doterajšej judikatúre (napr. I. ÚS 33/95, II. ÚS 28/96, PL. ÚS 15/98) tak, že ho „možno vysvetliť ako naliehavú spoločenskú potrebu prijať obmedzenie základného práva alebo slobody. Obmedzenie práv a slobôd je nevyhnutné, keď možno konštatovať, že cieľ obmedzenia inak dosiahnuť nemožno. Predpokladom teda je, že obmedzenie je nutné aj v demokratickej spoločnosti“.

28. Inými slovami, zásah musí zodpovedať naliehavej spoločenskej potrebe a musí byť primeraný sledovanému legitímnemu cieľu; pri určovaní rozsahu obmedzenia je dôležitá aj podstata práva, ktoré sa má obmedziť. Obidva posudzované články ústavy majú síce inú štruktúru a formuláciu podmienok, ale s odvolaním sa na vyššie uvedené nemôže byť v prístupe k ich výkladu a uplatňovaniu v konkrétnej veci podstatný rozdiel. Aj podľa čl. 19 ods. 2 v spojení s čl. 1 a čl. 13 ods. 4 ústavy sa musia uplatniť obdobné zásady ako v prípade čl. 21 ods. 3 ústavy, pretože pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie ustanoveného cieľa. V prípade oboch článkov výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch.

29. S poukazom na to, čo bolo v konaní osvedčené, odvolací súd uzatvára, že v danom prípade bol naplnený i tento druhý zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyplývajúca z existencie reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy uvedeným právam žalobkyne. V konaní bolo totiž preukázané, že žalovaný potom čo nadobudol predmetnú nehnuteľnosť od spol. V-REAL SK s.r.o. - vydražiteľa, vyzval žalobkyňu listom zo dňa 12.07.2018 na vypratanie a odovzdanie predmetnej nehnuteľnosti v lehote troch pracovných dní od doručenia tejto výzvy, v dôsledku čoho, by v prípade vyslovenia neplatnosti dražby mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva žalobkyne na bydlie, do jej práva na súkromný a rodinný život.

30. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval na základe návrhu žalobkyne za potrebné uložiť žalovanému povinnosť, aby sa dočasne zdržal konania, ktoré by obmedzovalo žalobkyňu v pokojnom a nerušenom užívaní bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 3. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, vchod X na Z. ulici v O., a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod. sp. zn. 17C/18/2017, keďže za daných okolností prípadu nemôže žalovanému spôsobiť

neprimeranú ujmu vo vzťahu k posúdeniu ujmy, ktorá by v prípade vyhlásenia neplatnosti dobrovoľnej dražby mohla vzniknúť žalobkyni, ktorá by tak mohla prísť o svoje obydlie v predmetnej nehnuteľnosti, v ktorej v súčasnosti spolu so svojimi dcérami žije.

31. Aby k takému neoprávnenému zásahu nedošlo, je potrebné až do súdom právoplatného vyriešenia sporných otázok medzi žalobkyňou a žalovaným, tomuto zamedziť jedinou prípustnou formou, a to nariadením neodkladného opatrenia, ktorým bude žalovanému uložená povinnosť, aby sa dočasne zdržal konania, ktoré by obmedzovalo žalobkyňu v pokojnom a nerušenom užívaní predmetnej nehnuteľnosti a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17C/18/2017.

32. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že v prejednávanej veci ide o vec res iudicata, pretože predchádzajúce konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci vedenej pod sp.zn. 17C/18/2017 (uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 19.04.2017 č.k. 17C/18/2017-174) sa síce týkalo práv k predmetnej nehnuteľnosti, ale týkalo sa iných subjektov na strane žalovaného a taktiež bolo konané a rozhodované ku dňu 19.04.2017 za iných skutkových okolností.

33. Taktiež nebola dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal rozhodnúť Krajský súd v Trnave, ktorý rozhoduje o odvolaní žalobkyne vo veci vedenej pod sp.zn. 17C/18/2017, nakoľko Krajský súd v Trnave je súdom funkčne príslušným rozhodovať o podanom odvolaní žalobkyne (§ 34 CSP) a o podanom návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ako súd prvej inštancie je miestne príslušným Okresný súd Galanta (§ 13 CSP). Rovnako nebola dôvodná námietka zapísať predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia do konania vedeného pod sp.zn. 17C/18/2017, nakoľko v oboch konaniach sú na strane žalovaného iné (rozdielne) subjekty.

34. Na záver odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle ust. § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, preto odvolatelia nedôvodne namietali porušenie ich procesných práv. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, preto odvolací súd nemohol prihliadnuť na prípadné zmeny skutkového stavu, ktoré nastali po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie.

35. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v posudzovanom prípade boli splnené kumulatívne stanovené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku I., preto v súlade s ust. § 387 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

36. Žalovaný má voči žalobkyni podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Z dôvodu, že žalovaný ale preukázateľne a účelne nevynaložil žiadne výdavky v súvislosti s týmto odvolacím konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

37. Senát krajského súdu uvedeného rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).